

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal.

Z-tistje

In 1985 heb ik mijn 'jeugdtrein' in HO verkocht, om met de opbrengst mijn eerste stappen op schaal Z te kunnen financieren. Reeds in mijn prille HO-tijd had ik een ruime collectie auto's, vrachtwagens, tanks, e.d. waarvan diverse modellen verbouwd waren. Later bleek in schaal 1/220 nog minder keuze te bestaan in voertuigen, en dus was zelfbouw en/of (gedeeltelijke) ombouw een optie die zich al vrij snel opdroogde.

M'n eerste 'ombouw' was het gedeeltelijk wegsnijden van de kap over de laadbak van een gewone vrachtwagen, om die dan in olijfgroen (Humbrol 66) te overschilderen. Zo had ik op een eenvoudige wijze en op korte tijd een kleine colonne voor militair transport op m'n treinbaan. Simpler kan echt niet. Maar een vaste hand voor het fijne schilderwerk is wel een vereiste.

Een tweede eenvoudige ombouw was om op een paar personenauto's een stripje plasticplaat te kleven van 0,3 mm dik, 1 mm hoog en 3 mm breed. Het hele koetswerk werd omgeschilderd (Humbrol 103) en het bordje op het dak werd in zwart gezet (Humbrol 20). Daarna nog een fijn geel streepje, en we hadden onze eerste Duitse taxi klaar.

Bij een volgende ombouw werd een Kibri-vrachtwagen gebruikt. Chassis en cabine bleven bewaard, maar de laadbak werd naar de scrapbox verwezen. In de plaats kwam er het achterste stuk van een potlood, maar dan wel één met een afgerond uiteinde (al wil ik hier geen reclame maken voor de potloden van het merk Gilbert

Conté). Over dit stuk potlood werd een strookje van ong. 1 mm breed gekleefd dat uit een zelfklevende papieretiket gesneden werd. Daarna werd de hele tank eerst in grondverf en later in witte glansverf gezet. Na

het drogen kan dan op de papierstrook een haarscherpe oranje streep afgelijnd worden. En we kunnen een gastankwagen inzetten.

Ruim vier jaar voor Märklin zelf met een setje brandweerwagens (nr. 8917) op de markt kwam, werd de brandveiligheid op mijn Z-baan reeds gegarandeerd door een degelijk uitgerust korps.

Hier werkte ik weer met plasticplaat (0,5 en 1 mm) en oude profieltjes voor bruggenbouw (van Faller) op basis van een lang Kibri-chassis.

Op bijgaande foto's zijn de zelfgebouwde brandweerwagens te herkennen aan de enkele achteras. De Märklin-pompers hebben dubbele achterassen.

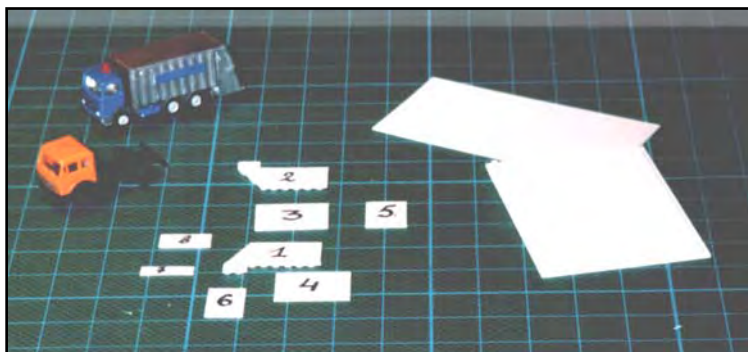
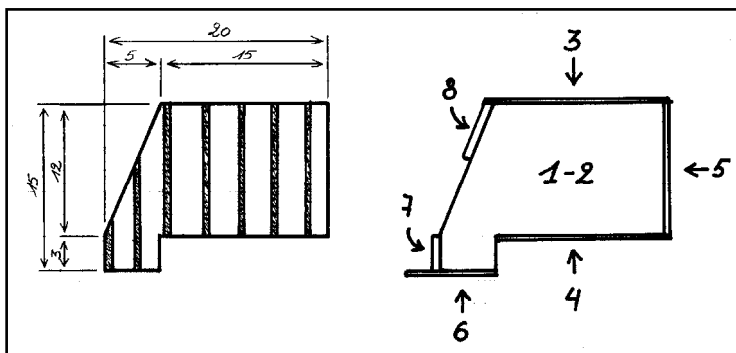

De zwaailichten zijn misschien inderdaad wat te groot, want het zijn de bevestigingspinnetjes van zwaailichten voor HO (van Herpa). Maar verder ben ik behoorlijk fier op het resultaat.

Een volgende project was i.v.m. de pechverhelping. Ik bouwde een Kibri-vrachtwagen om in een plateaudepanneur, en later een bestelwagen (uit Märklinset nr. 8903) tot een afsleper met een zogenaamde 'bril' naar het voorbeeld van de VAB- en Touring-depanneurs.

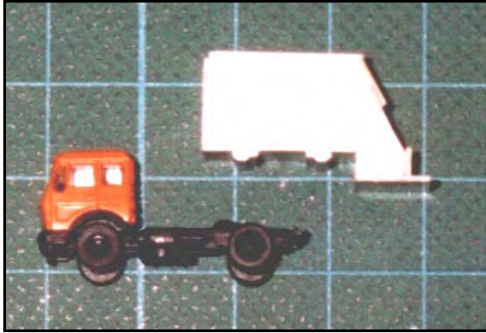

Het volgende werkstuk was een vuilniswagen. Eerst bouwde ik een groot exemplaar op basis van het chassis van de Mercedes-dumper zoals die in de Märklinset nr.8903 zit. Dit chassis heeft een dubbele achteras en leek dus uitermate geschikt voor de

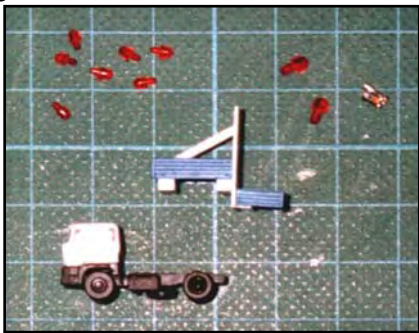
grotere vuilkarren van enkele privé-bedrijven (om Van Ganzenwinkel dan maar niet te noemen).

Speciaal voor dit artikel maakte ik een nieuwe ophaalwagen, op basis van een korte trekker uit een (tweedehands aangekocht) setje van Kibri. Uit plasticplaat met een ribbelpatroon van Evergreen) sneed ik de twee zijwanden (zie bijgevoegd plannetje). De rest komt uit vlakke plaat van 0,5 mm dik. Ik had nog 6 stukken nodig. Na de zorgvuldige montage worden eerst de randen en naden goed glad geschuurd met

zeer fijn schuurpapier, en dan werd het geheel in oranje (Humbrol 18) geschilderd. Ook de cabine van de truck werd overschilderd in oranje. Een zwaailicht om het geheel af te werken, en we kunnen nu beschikken over een kleinere wagen voor de stadsreinigingsdienst.

En tot slot nog het bouwen van een beveiligingsauto voor bij bvb. wegenwerken. Ik vertrok van een trekker met kort chassis. Een oude laadbak uit de scrapbox werd dwars doorgesneden. Het iets grotere stuk monteerte ik 'gewoon' op het onderstel. Dat werd achteraan afgesloten door een 'groot' rechtopstaand stuk plasticplaat. Lager en achter de vrachtwagen werd het tweede stuk van de laadbak ondersteboven gekleefd, maar wel met een volledig vlakgeschuurde onder- (nu boven-) kant.

Een klein rond profiel werd in de laadbak en achter de verticale plaat aangebracht ter versteviging. Op de verticale plaat werd aan de achterzijde een ronde papieren etiketje gekleefd, en ook enkele smalle (ong. 0,8 mm) streken die diagonaal lopen. Op het cirkelvormige etiketje werd met kleine papierstukjes een pijl geconstrueerd. Dan kwam het schilderen. De laadbak aan de buitenkant in geel, aan de binnenkant in donkergrijs. De verticale plaat aan de ene zijde werd donkergrijs geschilderd, en de andere kant (over het papier heen) met witte glansverf. Na drogen werd de cirkel (maar zonder de pijl) in blauw gezet, en de diagonale strepen in rood. Nog wat zwaailichten, en ook dit model is klaar.

Wat maakt het ombouwen van een Z-model nu zo boeiend? Wel, heel wat modelbouwers durven niet aan zo'n 'klein gepruts' beginnen. Hopelijk heb ik bewezen dat deze instelling volledig fout is. Men hoeft geen schrik te hebben voor de afwerking van de details, want op die schaal zijn er geen details! Het werk schiet dus vrij aardig op en men heeft dus op zelfs één avond een behoorlijk toonbaar resultaat. Per slot van rekening is het wachten tot de verf droog is nog het meest tijdrovende element in het geheel.

Ik kan jullie dus maar één ding aanraden: niet zeuren, maar begin er aan!

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (een vervolg).

Zérard

Twee bussen worden er één.

De gelede bus heeft in de voorbije jaren haar plaats op onze wegen duidelijk gevonden. En de modelbouwwereld heeft daar ook heel vlug op ingespeeld. Dat wil zeggen, toch in de HO-schaal. Maar in Z, dat is andere koek.

Toen ik op de beurs van Utrecht (oktober 2004) twee busjes op de kop kon tikken voor een wel heel schappelijke prijs, was het besluit dan ook direct genomen: ook op mijn Z-baan zou een gelede bus rondtoeren.

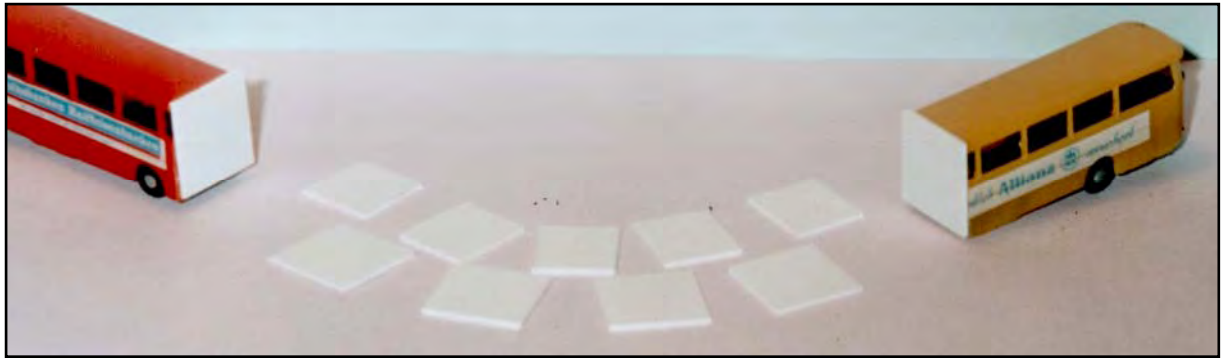

In twee bussen werd dus (na enig studiewerk) de zaag gezet. Eerst het grove werk met een ijzerzaagje, dan corrigeren met het stanleymes en tot slot afwerken met fijn schuurpapier en/of een degelijk nagelvijltje (bij deze dank aan het vrouwtje voor de logistieke steun). De eerste bus werd ingekort vlak achter de achteras, de tweede bus een eindje achter de vooras.

Daarna werden beide openingen afgedekt met een stukje plasticart van 0,75 mm dikte. Eens de lijm (goed) droog, werd met het nagelvijltje (weeral) de ronde vorm van dak van het koetswerk bijgewerkt.

Dan volgde de harmonica. Die werd gemaakt van een aantal plaatjes plasticart van 0,75 mm, afwisselend groot en wat kleiner (= 1 mm minder hoog, en 2 mm minder breed).

Die werden zodanig op mekaar gekleefd dat ze bovenaan en aan de beide zijkanten een ribbelpatroon kregen.

De volgende stap was de kleine resten van de vensters (achteraan het voorste stuk, en vooraan bij het achterste stuk) op te vullen met putty.

Met een PTT-bus als voorbeeld kon dan het schilderwerk beginnen: een wit dak (Humbrol nr. 41), een beige koetswerk (nr. 7). De harmonica werd in donker grijs (nr. 67) gezet, evenals de gril vooraan en de bumpers voor en achter. De middelste ribbel van de harmonica werd geaccentueerd met een fijn streepje aluminium (nr.91 van Revell). De rode lijn onder de ramen (nr. 19) werd ook geschilderd, maar de zwarte sierstreep werd met een fijne alcoholstift getrokken, evenals het logo en de letters. Dan nog afwerken met witte koplampen (nr. 22), rode achterlichten (nr. 19) en oranje pinkers (nr. 18), en de nummerplaten (nr. 22) niet vergeten. Tot slot nog mat zwart (nr. 33) voor de banden en aluminium (nr. 91 Revell) voor de wioldoppen.

En zeg nu nog dat er niet genoeg openbaar vervoer zou zijn. De inzet van de 'nieuwe' gelede bussen heeft in ieder geval wel z'n weerslag gekregen op de bezettingsgraad van de lokaalspoorlijntjes !

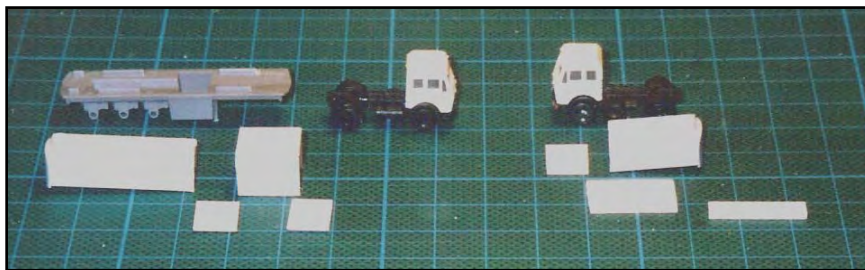
Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (3).

Zérard

Tankwagens, in verschillende soorten.

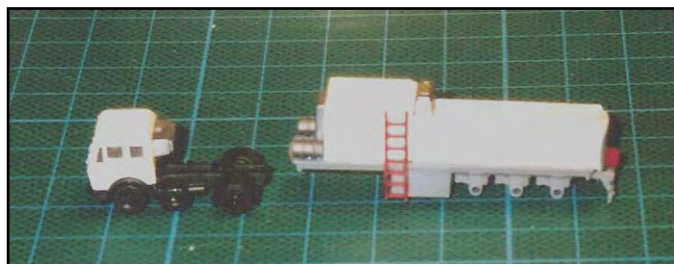
Enkele maanden geleden stond ik te tanken bij DS & VD aan de Luchtbal, toen daar plots een grote tankwagen aankwam. Op het eerste gezicht niets speciaals, maar op de tomatrode citerne stond in koeien van letters 'BRANDWEER ANTWERPEN'. Duidelijk een speciale wagen om bij grotere calamiteiten een extra wateraanvoer te kunnen verzorgen. Aan deze citerne waren duidelijk ook een aantal pompinstallaties voorzien. En bij het zien van zoiets 'speciaals' krijgt elke echte modelbouwer het natuurlijk tegelijk warm en koud. En het wordt nog erger als die beseft dat geen enkele fabrikant (Wiking, Herpa, Rietze, Albedo,...) zoiets kan aanbieden in HO. Dus zeker niet in schaal Z!

En dan was er die regenachtige dag. Ik kon niet beginnen aan het onderhoud van het schilderwerk van het huis, m'n vrouwtje moest zonodig dringend wassen en strijken, m'n zoon was gaan werken en m'n dochter was op 'solderexcursie' met haar vriendinnen. Dus dook ik maar eens in die rommeldoos. En ja, een idee kreeg stilaan vorm...

De basisonderdelen haalde ik uit de Kibri-set 6729 (4 tankopleggers). Het onderstel van de

oplegger bleef ongewijzigd, maar van de tank werd ongeveer één derde afgezaagd. In de vrijgekomen ruimte kwam een halve container die in de scrapbox zat. Die werd ook in de hoogte nog wat ingekort, en er werd aan één zijde een nieuwe (rechte) kopwand in geconstrueerd. Om een extra accentje te geven werden enkele

overgebleven accessoires (origineel koelaggregaten voor diepvriescontainers) 'herwerkt' en vooraan op het chassis van de oplegger gekleefd, samen met enkele tanks.

Op de citerne nog wat slangen, en de hele zaak kon in de verf gezet worden.

Afwerken met enkele blauwe zwaailichten en een paar signaalhoorns op de trekker, en weer hebben we een uniek model gerealiseerd. Werktijd 3 à 3,5 uur.

Maar, je hebt een stuk van die tank over, dus ... die voorzie je van een nieuwe bodem en een rechte kopwand. Je draait de tank

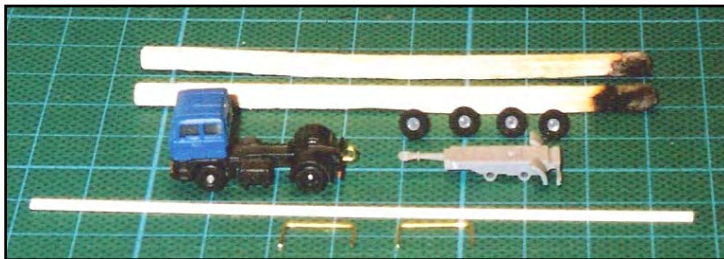

achterstevoren (dan komt de mooi afgeronde kop achteraan) en je monteert ze met een paar hulpstukjes op een éénassig trekkerchassis. Even in een nieuw kleurtje zetten, details (koplampen, achterlichten, pinkers en nummerplaten) en afwerken met een firmanaam. En weeral (na zo'n anderhalf uurtje) een volgend nieuw en uniek model.

Een vrachtwagen voor houttransport.

En dan was er nog die doos met 'dumpers' (Kibri 6931) die ik van m'n kinderen kreeg voor een Vaderdag. Allemaal goed en wel, maar vier extra vrachtwagens voor grondvervoer op een baan waar geen steengroeve of iets dergelijks is, dat lijkt toch wat te ver gezocht. Ik monteerde er dus braafjes twee volgens de bijgeleverde plannetjes, maar één heb ik omgebouwd voor houttransport. Deze keer geen eigen creatie, maar een kopie van een modelletje dat ik vond in het nummer 27 van het 'Z-spoor Magazine' (juni 2005) van dhr. Damsteeg. Ook goed voor een kleine twee uurtjes plakplezier.

En toen waren de was en de strijk klaar, kwamen m'n zoon en m'n dochter terug thuis, en werd het tijd om samen weer eens iets anders te doen. Zo komen alle mooie sprookjes aan hun slot.

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (4).

Zérard

Containers, je kan niet meer zonder.

Het gebruik van containers (= laadkisten met gestandaardiseerde afmetingen) is in het huidige goederenverkeer niet meer weg te denken. Het grote voordeel is immers dat deze laadkisten vrij gemakkelijk overgeladen kunnen

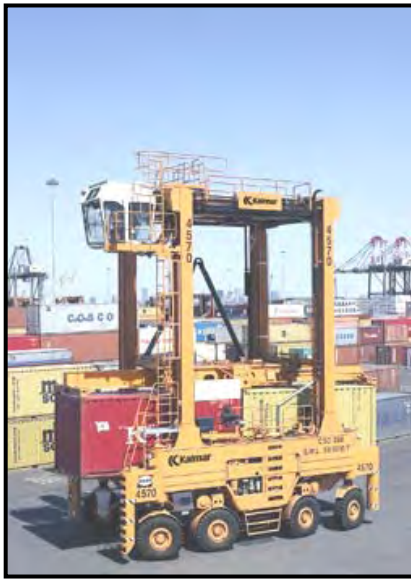
worden om ze te vervoeren met zowel de vrachtwagen en de treinwagon als het binnenschip en het zeeschip. In mindere mate zelfs ook met het vrachtvliegtuig.

Dat wil dan ook zeggen dat de container pertinent aanwezig is in de modelspoorwereld. Elke producent heeft wel een paar van de verschillende types draagwagens in het gamma, en ook de variatie in de beschrifting op de containers is nagenoeg onuitputtelijk. Daarom heeft ook Kibri een aantal aangepaste voertuigen (zogenaamde 'stapplers' of 'reach stackers') in het gamma. Maar weer is er dat eeuwige probleem voor de accessoires in schaal Z. Omdat ook ik een paar mooie containertreinen kan samenstellen, en omdat op m'n jongste banen de mogelijkheid voor een containeroverslag voorzien is (de containerkraan van Märklin MiniClub nr.8972), zijn een paar stapels met die laadkisten bijna een normaal item in de scenery. Maar dan moet je de toeschouwer weer 'verklaren' hoe die stapels naast de portaalkraan uit te leggen zijn. Vandaar dat ik het plan opvatte om een toestel voor containerbehandeling te bouwen.

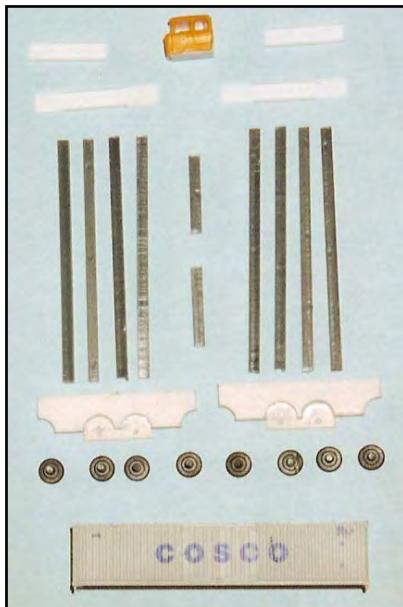

(OPMERKING: de bovenste foto is er een van een 'stappler' of 'reach stacker' als Kibri HO-model nr.B-11188), de foto onderaan toont een 'straddler' op www.kalmarind.de.)

Over naar het 'plasticart'.

Na wat zoekwerk op internet kwam ik dusterecht bij de firma Kalmar, specialist in de bouw van kranen, vorkliften, en andere hijstoestellen. Natuurlijk is detaillering in schaal Z (dus 1/220) een punt dat niet overdreven veel aandacht opeist. Het 'wekken-van-de-indruk' kan meestal al volstaan.

Uiteindelijk bestaat het modelletje uit enkele stukjes 'plaat' (0,5 en 0,75 mm dik) en een paar vierkante (1,5 x 1,5 mm) profieltjes uit een oud Faller-setje voor bruggenbouw. Voor de 'bovenbouw' gebruikte ik enkele korte profieltjes van evergreen. De wielen komen uit een vrachtwagenetje van Kibri in Z-schaal. De cabine is niet meer dan de linkerhelft van de cabine van een DAF-vrachtwagen. Ik vond dat de snelste en gemakkelijkste manier om dunne vensterstijltjes te krijgen. Verder werd er nog met wat kleine rommel wat gedetailleerd (bvb. een ladder in N-schaal en oranje zwaailichten). De container komt uit het Märklin-setje nr.89010). In navolging van de 'straddlers' die bij de Hesse-NoordNatie rondbollen aan het Delwaidedok kreeg m'n modelletje een gele kleur. En eerlijk gezegd: ik ben behoorlijk tevreden met het eindresultaat.

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (5).

Zérard

's Morgens in de vroegte ...

Late herfst. 's Morgens vroeg, op weg naar de job. Over de Antwerpse Straat en de Grote Steenweg naar de oprit van de Ring, in Berchem. Rechtsaf, en naar beneden. Verdomme! Stapvoets verkeer op alle zes de rijvakken in de richting van 't Noord. Invoegen en meeschuiven. Raar. Aan de overkant, richting tunnel, verdacht weinig verkeer. A-ha. Wat verder, voorbij de opritten aan de Ooststation een hoop geflikker aan de overkant. Blauw op rode brandweerwagens, witte politiewagens en een gele ziekenwagen. Ook veel oranje geflikker op een paar grote gele afslepers van 'Depannage 2000' (brengt deze reclame misschien wat sponsorgeld op?). Nu zie ik het: twee geblutste en gekreukelde vrachtwagens, en een derde ligt op z'n zijde. Gelukkig zit ik maar in de kijkfile, dus iets later aan het gewone tempo verder...

Maar, ook nu is het 'zaadje' weer geplant. Z'n depanneur voor vrachtwagens is echt wel een monsterlijke machine. En als modelbouwer ...

Over naar het model.

Een paar jaar geleden heb ik al eens een kleinere depanneur (stijl VAB-pechdienst) gemaakt op basis van een verbouwde bestelwagen (zie ook aflevering nr. 1 in deze reeks – 't Modelleke nr. 142 van april 2004). Maar ook hier is er in Z-schaal natuurlijk niets beschikbaar. Bij Kibri heeft men wel een paar modellen in HO. Dus die kunnen

als 'voorbeeld' dienen.

Voor ons Z-model is geen enkel chassis (niet van Kibri, ook niet van Märklin en Noch) bruikbaar. Want voor het echte werk hebben we toch een vier-asser van doen. Dus maken we zelf een heel eenvoudig onderstel van een strip

plastic-card. Daarop wordt eerst het onderste deel van de cabine geplaatst, om de juiste positie van de eerste as te kunnen bepalen.

Op basis daarvan volgen dan de tweede as en later ook de twee achterassen. Natuurlijk krijgen de voorassen enkele banden, terwijl de achterassen voorzien worden van dubbele wielen.

Dan volgt de bouw van het achterdeel. Ik vermoed dat dit vooral materiaalkasten en motorruimten zijn. Ik vertrok van een eerste achteraan ingekorte laadbak, en daarop kwam omgekeerd een iets meer ingekorte bak. Achteraan werd het gat gedicht met het kopstuk van een container. De zijwanden werden vlak geschuurd om alle in reliëf gegoten elementen te verwijderen. Bovenop werden aan beide kanten en in de lengterichting nog enkele vierkante balken gekleefd, met vooraan een afdekstrip.

Aan de achterzijde een U-vormig profiel. En dan (na eerst een paar mislukte pogingen) in fijne messingdraad (0,2 mm) de zogenaamde 'bril', een stel waarin de (voor-)wielen van een af te slepen vrachtwagen passen. Dan gaat alles in de (licht grijze) grondverf, en wordt de bestuurderscabine vervolledigd.

De afwerking gebeurt eerst met een 'overall' in vrij felle gele satijnverf (Humbrol 69). Na drogen afplakken, en in verschillende beurten de sierstrepen in fel fluorescerend oranje (Revell M25). Tot slot niet vergeten: koplampen in wit, achterlichten in rood, pinkers in oranje en witte nummerplaten.

De afwerking omvat het aanbrengen van flikkerlichten (misschien wat groot, maar dan vallen ze ook goed op, kwestie van veiligheid), een 'aggregaat' en een paar reservewielen op het dak van de materiaalkasten, een paar 'druktanks' op het open achterstuk, e.d.

Zo, klaar is Kees (weeral).

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (6).

Zérard

Wat mij verwondert ...

Reeds een aantal maanden geleden – de baan in de rijzaal van de club was nog ver van voltooid – heb ik een “werf” gecreëerd rond een kapotte gasleiding (zie 't Modelleke nr.151 van juli 2006). De aanleiding was de aanschaf van een 6-assige platte wagen, beladen met een graafmachine. Die machine kreeg in deze scène een belangrijke rol toebedeeld. Maar, wat mij verwondert ... is dat er in die hele tussentijd NIEMAND in de club mij de vraag stelde: “Hoe is dat machien daar geraakt?”. Anders is er altijd wel één van de clubleden die zo'n lastige vraag stelt, maar deze keer NIEMAND. Raar, hé ?!?

Dus, ben ik zelf maar op het idee gekomen om een antwoord te verzinnen op de vraag die niet gesteld werd. Allez, we zullen er dan maar weer eens aan beginnen.

Zoals zo dikwijls, is het bladeren in een catalogus zeer verhelderend. Ook nu brengt Kibri (in HO) de fantasie aan gang: er moet een dieplader komen, met een voldoende sterke 'speciale' trekker ervoor.

Volgende stap: rommelen in de scrapbox op zoek naar bruikbare restonderdelen. En wat er niet is, zelf bouwen met plastic-card. Ook hier weer hetzelfde liedje: in Z zijn details niet belangrijk, en gaat het alleen maar om de algemene indruk. Ik ga u de bouwdetails besparen. Vergelijkt u zelf het resultaat maar met de voorbeeldfoto's.

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (7).

Zérard

We kregen een zachte winter.

Ja, de winter van 2006-2007 gaat de statistieken in als een zachte winter. Aan sneeuw hebben we niet veel moeten denken. En we zagen er nog minder van. Dus kwamen we in de ochtelijke uren op onze wegen ook niet echt veel sneeuwruimers en zoutstrooiers tegen. Dat wil zeggen dat wij ook als modelbouwer niet met dergelijke machines geconfronteerd werden. Maar misschien daardoor dat ik wel wou proberen om z'n mechanisch werkpaard te bouwen. In Z natuurlijk, want die bestaan

(bij mijn weten) nog niet.

Als voorbeeld gebruikte ik een foto van Kibri (nr.B-15001). Dus: aan de slag met scrapbox en plastic-card.

De bouw.

Als basis gebruikte is een lang chassis, en verdubbelde de achteras. Ik denk dat dit bij gladde wegen een pluspunt moet zijn, aangezien een gedoeerde en verdeelde trekkracht wel zal zorgen voor een betere grip.

De sneeuwplough levert een eerste probleem: bij het voorbeeld is die mooi gebogen en in een hoek uitgevoerd. Maar hoe los je zoiets op in een schaal van 1 op 220? Wel, ik maakte er een schuin opgestelde rechte sneeuwschuiver van. Ik gebruikte een groot drinkkietje, dan had ik meteen de ronding die ik nodig had. Het verlengde chassis kreeg ook een grotere kipbak dan die uit de standaardset. En in de bak kwam een zoutbak met strooischiif die ik naar eigen goeddunken uit plastic-card construeerde.

M'n zoon (die als gemeentearbeider de vorige winter al eens mee moest gaan strooien) wees me direct op een paar foutjes. Maar geen nood, ook daar ben ik (mentaal) al mee bezig.

Wat moet er beter aan dit modelletje?

Wel, de gesloten zoutbak moet een open top krijgen. En dan moet er echt 'wit' zand in om dat zout te imiteren. Maar dat is iets voor een volgend weekeinde.

Vergelijken jullie zelf de voorbeeldfoto (van een HO-model) maar met mijn fabricatie in Z-schaal. Het commentaar krijg ik wel van jullie, ten gepaste tijde.

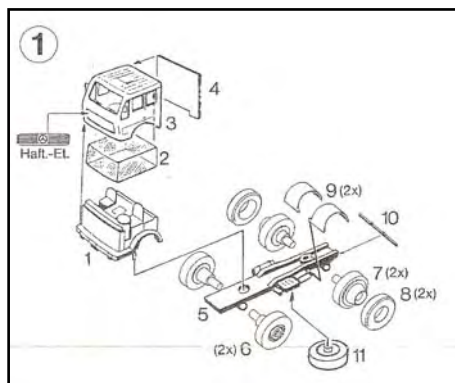
Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (8).

Zérard

En wat gaat de toekomst ons nog brengen?.

Al een geruime tijd geleden las ik in de krant een artikel over vrachtwagens met een laadvolume dat nog eens 65 % groter zou zijn dan dat van de grote opleggers die wij nu op onze wegen zien. Ik knipte het artikel met foto uit, ... en ben het verloren.

Maar een paar weken geleden kwam ik tijdens het zappen op TV uit bij het Nederlandse programma 'Blik op de weg'. Daarin was er een reportage over deze super-mega-trucks. Ik leerde dat er bij onze noorderburen geëxperimenteerd wordt

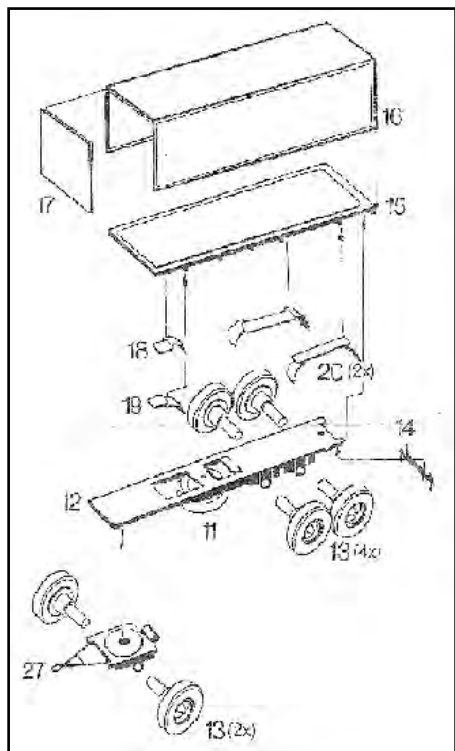

met 16 van dergelijke 'road-trains', en dan nog in verschillende combinaties en samenstellingen.

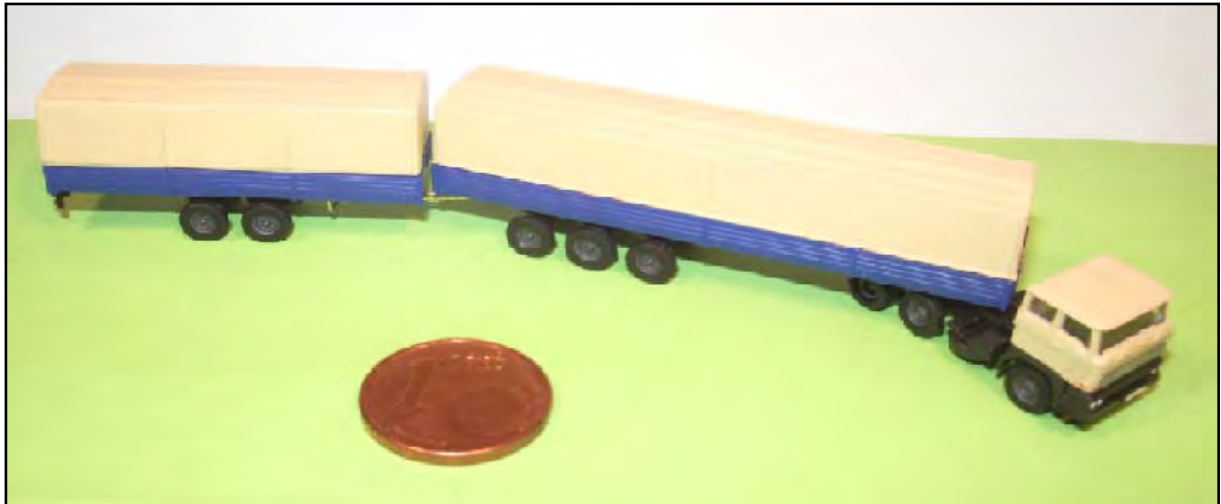
Nu wil het toch gebeuren dat ik onlangs via de A12 naar Bergen-op-Zoom reed om daar een oom van mij te bezoeken. En in Hogerheide zag ik zo'n super-mega-truck in de richting van Zeeland over de autoweg rijden. Ja, jullie kennen mij en mijn gewoontes intussen al! Nog maar pas had ik een nieuwe set Kibri-vrachtwagens gekocht, dus beschikte ik nog over veel bruikbaar materiaal. Aan de slag dan maar!

Veel ombouwwerk heb ik er bij deze aan gehad, ik moest alleen de bestaande elementen op een andere manier samenbouwen.

De trekker van de eerste combinatie kreeg wel het korte fabriekschassis, maar ik verplaatste te achteras zodanig dat een tweede aandrijf-as mogelijk werd. Ah ja, meer gewicht vraagt ook meer krachtoverbrenging naar het asfalt. Die trekker kreeg de 'gewone' grote oplegger. Maar daarachter volgt een (tweede) aanhanger. Volgens de fabrieksinstructies heeft die één draaibare as

vooraan, en twee starre assen achteraan. Dat veranderde ik in twee centrale assen.

De dissel moest dan ook van het langere type worden, en passen in een nieuw te fabriceren haak achteraan onder de oplegger. Zowel de dissel als de trekhaak heb ik geplooid uit dunne (0,5 mm) messingdraad.

De tweede combinatie is er een van een lange vrachtwagen met daarachter een oplegger. Het vrachtwagenchassis moest ik zelf construeren uit twee onderdelen: het chassis van een lange aanhanger, maar zonder de voorste as, en daaraan het voorste deel van het (korte) chassis van een trekker. Het vroeg wel wat denkwerk en meerdere pasbeurten, maar uiteindelijk lukte het me toch. De draaiende vooras die overbleef van de gebruikte aanhanger, werd dan gebruikt om vooraan onder de oplegger te monteren.

Zowel in de eerste als in de tweede combinatie werden de ingrepen gemaskeerd door een likje verf. En ook de afwerking (lichten voor en achter, pinkers, nummerplaten, e.d.) werd met verf afgerond.

Op m'n volgende baan MOET nu wel een stuk autosnelweg komen. Waar moet ik deze modellen anders tentoonstellen?

Ombouw van auto's, ook in Z-schaal (9).

Zérard

De transportsector evolueert.

Het vervoer per container is niet meer weg te denken uit onze huidige maatschappij. Als we weten dat in de Antwerpse haven op 24 december 2007 al de 8 miljoenste container gelost werd (voor dat jaar; dat zijn er dus **22.345 PER DAG** !), dan begrijpen we meteen dat tegenwoordig echt alles in containers gestoken wordt. Voor modelspoorders met een moderne baan is een containertrein (met of zonder terminal) dan ook een eerste vereiste. Alle fabrikanten leveren in de verschillende schalen een bijna onuitputtelijk gamma, zowel wat de verschillende types spoorwagons aangaat, als in verband met de veelheid aan kleuren, merkopschriften en logo's op de containers zelf. Ons aller "Modelspoor Magazine" heeft er dan ook een speciaal nummer aan geweid (vakantienummer 61 van juli-augustus 2007).

Omdat ikzelf nog steeds op de bouw van een heuse containerterminal (uiteraard in schaal Z) zit te broeden, was het een hele stap vooruit om de internetsite www.igshansa.de te leren kennen. Zij hebben containers die je zelf op (wat dikker) papier kan afdrukken, uitknippen en samenkleven. Heel budgetvriendelijk dus! Zowel containers van 20 voet lengte als een aantal van 40 voet zijn beschikbaar, en in verschillende schalen. Voor mij is de versie op 1/200 de meest aangewezen. De onderstaande tabel laat zien hoe gemakkelijk zij (zelfs zonder verdere aanpassing) gebruikt kunnen worden:

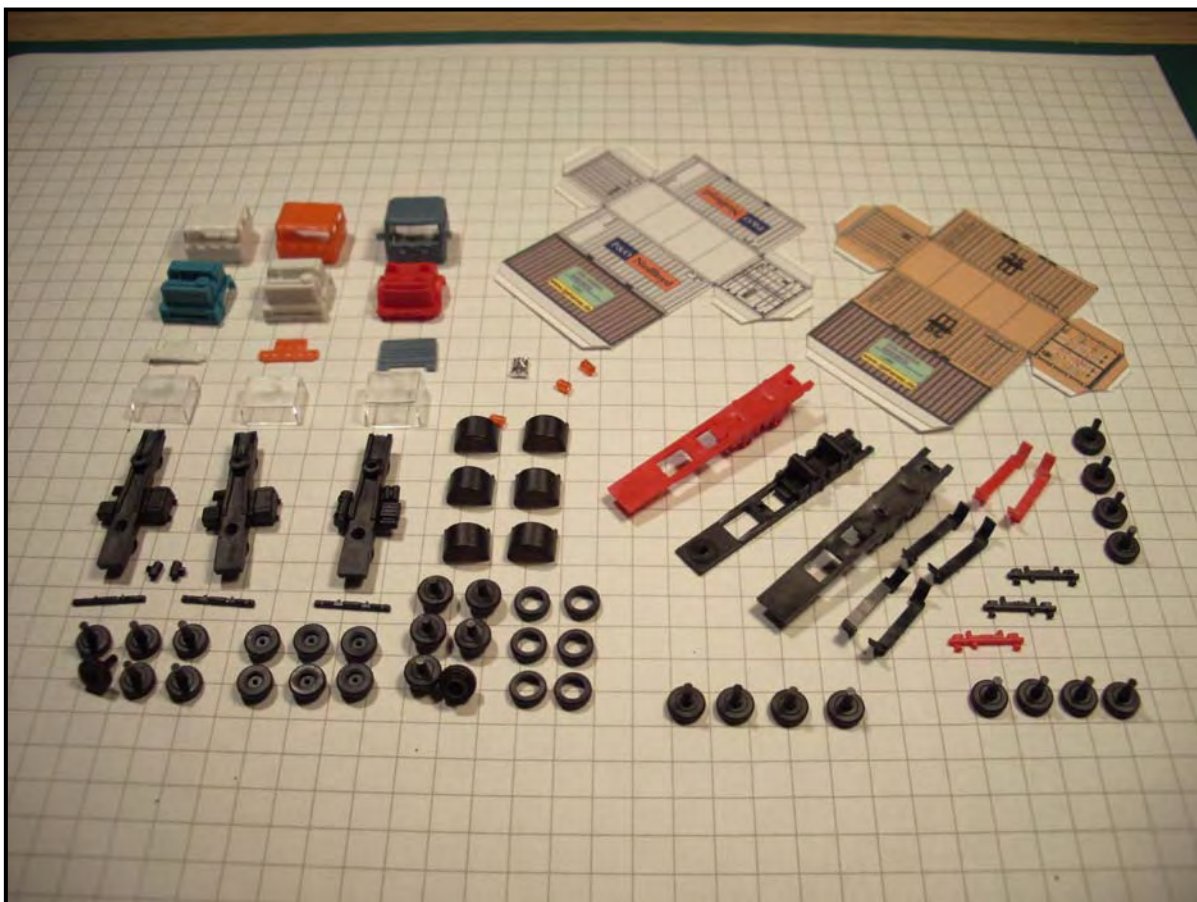
		realiteit 1 op 1	exact 1 op 220	Mini Club 1 op 220	igshansa 1 op 200
20 voet	lang	6 m	27,27 mm	27,42 mm	29,45 mm
	breed	2,44 m	11,09 mm	11,13 mm	12,14 mm
	hoog	2,6 m	11,82 mm	11,88 mm	11,98 mm
40 voet	lang	12 m	54,54 mm	55,46 mm	58,86 mm
	breed	2,44 m	11,09 mm	11,13 mm	12,17 mm
	hoog	2,6 m	11,82 mm	11,84 mm	11,78 mm

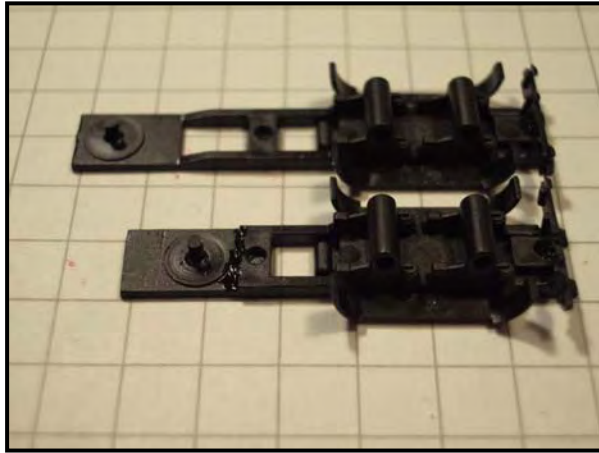
Uit de vergelijking van deze gegevens mag blijken dat de IGHANSA-modelletjes heel goed te gebruiken zijn. Zij vertonen weliswaar geen reliëf op de wanden, maar het fijne drukwerk maakt dat ruimschoots goed. Als men de kartonnen modellen niet helemaal vooraan zet, of ze niet mixed met de plastieken modellen, dan kunnen de verschillen verwaarloosd worden.

Een “nieuw” model in het containerverkeer.

Maar containers gaan niet alleen per spoorwagon verder, ook per vrachtwagen. Vandaag de dag gebeurt dat bijna steeds met een trekker en een oplegger met ofwel één keer 40' ofwel twee keer 20'. In de jaren '80 en '90 van de 20ste eeuw waren er echter ook veel kleinere opleggers met slechts één container van 20' onderweg.

Dus wou ik van die 'korte' versies ook enkele modelletjes bouwen. Als basis voor de trekkers gebruikte ik weer de fabrieksmodelletjes van Kibri (zowel met een Mercedes- als een DAF-cabine). Voor de (korte) opleggers gebruikte ik het chassis van de 1+2-assige aanhangers, die gemonteerd werden zonder de voorste as en de dissel. Aan de dubbele achteras heb ik nagenoeg niets moeten veranderen.

Maar in de lengte werden zij met 6 mm ingekort. Voor de lading werden dus 20' containers van IGSHANSA gebruikt. Dan alleen nog de klassieke afwerking: koplampen, achterlichten pinkers en nummerplaten met een passend likje verf, en ook dat is weeral klaar.

Heel spectaculair was deze 'ombouw' niet echt, maar ik heb toch weer een paar modelletjes die niemand anders heeft (denk ik). En als dat toch zo is, dan heb ik er toch het bouwplezier aan gehad.

